

Amerikas Latviešu Baptistu Apvienības Mēnešraksts

KRISTĪGĀ BALSS

Nr. 3

2018. g. jūlijs / augusts / septembris

89.3.

BRĪVA TAUTA, BRĪVA TICĪBA

Pie karogiem Amerikas Latviešu Baptistu apvienības 2018. gada Kongresa dienās no 17.-19. augustam, Bukskauntijas latviešu baptistu draudzes dievnamā un dārzā.

Foto: Andrejs Kalnmals

Redakcijas kollēģijas piezīmes

Ievada vārdi ALBA 2018. gada Kongresā

“..Lieli un apbrīnojami ir tavi darbi, Kungs Dievs, Visuvaldītāj; taisni un patiesi ir tavi ceļi, tu, kas esi ķēniņš pār tautām. Kas gan lai nebītos, Kungs, un neslavētu tavu vārdu? Jo vienīgi tu esi svēts, visas tautas nāks tavā priekšā un pielūgs tevi, jo tavi taisnie spriedumi ir atklājušies” (Jāņa atklāsmes gr.15:3-4).

Dievs savā varenībā un žēlastībā ir ļāvis mūsu latvju tautai piedzīvot simto neatkarības pasludināšanas gadu! Kā saka psalmists: **“Kungs licis tam notikt, mūsu acīm tas liekas brīnums”** (Psalmi 118:23). Mēs priecājamies, ka Dievs vēl mums, Amerikas latviešu baptistiem, ļāvis sanākt mūsu 69. Kongresā šajā Latvijas valsts lielajā jubilejas gadā. Latviešu baptisti šeit Amerikā pulcējās jau kādus 130 gadus, sākot ar brāļiem un māsām, kas ap 1890. gadu sāka noturēt sapulces Filadelfijā.

Dažādi politiski un ekonomiski apstākļi spieda latviešu baptistus līdz ar citiem latviešiem emigrēt uz Ameriku, kā arī uz Brazīliju, Kanādu, Austrāliju un citām zemēm. Tomēr mūsu skats ir vienmēr bijis vērsti atpakaļ uz mūsu dzimteni un tēvzemi un mūsu darbs saistījies ar baptistu darbu Latvijā. Tā tas bija tūlīt pēc Pirmā pasaules kara, kad Amerikas latviešu baptisti sniedza palīdzīgu roku brāļiem un māsām kara izpostītajā Latvijā, sevišķi atsaucoties uz Dr. Jāņa Aleksandra Freija lūgumu pēc palīdzības, kad viņš viesojās Amerikā 1920. un 1921. gadā. Tā tās bija arī komūnisma gados, kaut spēja palīdzēt bija ļoti ierobežota. Un tā tas ir bijis kopš 1991. gada, kad Latvija atkal kļuva brīva un neatkarīga valsts.

Kad pēc Otrā pasaules kara beigām 1945. gadā komunistu okupētajā Latvijā pie ar parkinsonu slimojošā Dr. Jāņa Aleksandra Freija notika īpaša sanāksme, lai runātu par baptistu draudžu darbu šajos jaunajos apstākļos, Dr. Freijs teica šos zīmīgos vārdus: **“Brāļi, pirmo vietu Kristum! Pēc tam tauta un baptisms. Svētais Gars lai palīdz izvērtēt. Nepareizi, ja tās, otrā vietā liktās lietas, liekam pirmā vietā.**

Tautība ir laba un baptisms ir labs, bet pirmā vieta Kristum!”

Arī mums, Amerikas latviešu baptistu apvienībai, pirmā vietā ir bijis, ir un vienmēr būs Jēzus Kristus! Paklausot Kristus pāvēlei esam strādājuši, lai palīdzēt mūsu brāļiem un māsām Latvijā. Latvija ir mūsu Jeruzāleme, ar kuŗu iesākot esam izgājuši pasaulē, lai nestu vēsti par Kristu līdz pasaules galiem. Mēs esam apliecinājuši mūsu Kungu mūsu pašu mājās šeit Amerikā un esam Viņu apliecinājuši Brazīlijā, Bolīvija un citur!

Priecājamies līdz ar latviešiem gan Latvijā, gan pasaules tālēs, par šo lielo Latvijas 100 gadu jubileju. Mēs pateicamies Dievam par Viņa lielo žēlastību mūsu tautai un lūdzam kopā ar visiem latviešiem Latvijā un ārzemēs: **“Dievs, svētī Latviju!”** Svētī mūsu tautu un sargā mūs no visa ļauna. Māci mūsu latvju tautai meklēt Tavus taisnos ceļus un paklausīt Tavam svētajam vārdam! *“..tu kas esi ķēniņš pār tautām. Kas gan lai nebītos, Kungs, un neslavētu tavu vārdu?”* (Atklāsmes gr.15:3b-4a).

māc. Dr. Uldis Ukstiņš, ALBA priekšsēdis

Redakcijas kollēģija: māc. Dr. U. Ukstiņš, māc. O. Cakars, P. Aļle. Mūsu tīmekļa lapas adrese:

www.kristigabalss.com

Informācija, jautājumi, raksti:

info@latvianbaptistsinamerica.org

ALBA tīmekļa lapa: www.latvianbaptistsinamerica.org

Foto: C. Augstroze

Ziedi pie kanceles kongresa dievkalpojumā māc. Fridricha Čukura piemiņai.

SATURS

Redakcijas kollēģijas piezīmes— māc. Dr. U. Ukstiņš	2
Brīva tauta un brīva ticība —māc. Dr. U. Ukstiņš	3
Brīvība Kristū — P. Aļļe	7
Brīvība atgūta — B. Ukstiņa	11
Baptisti un Brīvība — māc. Dr. U. Ukstiņš	13
Bīskapa Kaspara Šterna inaugurācija— E. Biķis	15
Mūsu aizgājušie—L. Pencis	18
Pirms divdesmit pieciem gadiem—G. Ķeris	19

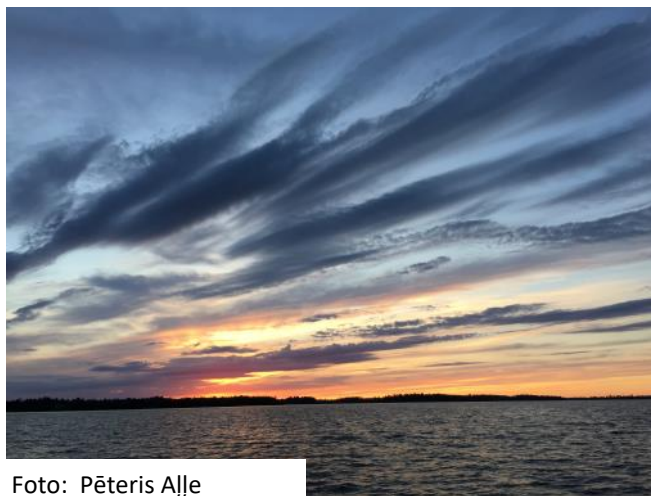

Foto: Pēteris Aļļe

Labā lieta ir tam Kungam pateikties un dziedāt Tavam vārdam, Tu visaugstākais, Paust rītos Tavu žēlastību un naktīs Tavu uzticību. 92. Psalmis, 2. un 3. pants

Brīva tauta, brīva ticība

Amerikas Latviešu Baptistu apvienības 2018. gada Kongresa dienas
no 17.-19. augustam, Bukskauntijas latviešu baptistu draudzes dievnamā

“Pēc gadsimtu ilgas tumšas verdzības. Pēc varoņu cīņas dārgi maksātas! Dievs svētīja Latviju, tai deva brīvību.” Šos komponista Viktora Baštika vārdus no viņa kantātes *“Draudze”* citē mācītājs Dr. Uldis Ukstiņš savā referātā, *“Uz Brīvību-Brīvā zemē: Latvijas baptisti 1860.g. -1940.g.”*

Latvija 1918. gadā pasludināja savu neatkarību no Krievijas impērijas. Šogad paiet 100 gadi kopš šī pārdrošā ticības soļa, kas sacīja, ka mēs, latvieši, vēlamies būt brīva un neatkarīga tauta. Ka šogad varam svinēt šo brīvības jubileju, ir Dieva brīnums. Tas ir brīnums, jo pusi no šiem simts gadiem mūsu tauta pavadīja zem Padomijas komunistu apspiedēju jūga līdz 1991. gada maijam, kad tā atkal nokratīja savus virskungus un apliecināja no jauna: *“Mēs vēlamies būt brīvi!”*

Gadu desmitus, kad pulcējamies kā Apvienība mūsu nometnēs un kongresos, bijam šķirti no mūsu baptistu brāļiem un masām Latvijā aiz dzels aizkara. Tagad esam viena vienota saime. Mēs šogad ļoti priecājamies, ka mūsu vidū bija Rīgas Āgenskalna draudzes mācītājs Edgars Mažis ar dzīves biedri Kristīnu. Pagājušā gādā pie mums viesojās viņu dēls Miķelis ar dzīves biedri Anneti. Mācītājs Edgars un Krisīne pirms 25 gadiem nobeidza *“Gordon–Conwell”*

teoloģisko semināru. (Par to varat lasīt iepriekšējā *Kristīgā Balsī* .) Kad Maži sāka studijas, Latvija bija vēl zem Padomju varas, kad viņi absolvēja, Latvija bija brīva un neatkarīga valsts!

Foto: Pēteris Aļļe

I.

Kaut katrā no mūsu trīs ALBA Kongresa dienām lija, tomēr katru dienu varējam uzvilkt un nolaist karogus. Tā piektdien, 17. augustā pirmo reizi šajās 2018. gada Kongresa dienās, paceļas Latvijas sarkan–

balt-sarkanais un ASV zvaigžņotais karogs. Sākas trīs svētīgas un ļoti interesantas dienas, domājot par to, ko mums, kristiešiem, nozīmē **BRĪVĪBA**.

No karogiem dodamies uz gardām brokastīm. Par tām, kā par visām citām maltītēm, rūpejas saimniecības vadītājs Ralfs Augstroze ar palīgiem, dzīves biedri Silviju un Nicholasu un Ēriku Stūrmaņiem. Šī komanda, ar šogadu, strādā jau 16 gadus; tā sāka strādāt trīs gadus pirms Ērika un Nīks salaulājās. Japiemin arī biroja vadītāja Inta Augstroze, kuŗa gadu desmitus ir šajā amatā. Viņa ne tikai pārdod biļetes ēdienu reizēm, bet mīļi parunājas ar katru, kas birojā iegriežas.

Pēc brokastīm pulcējamies rīta svētbūrdim, kuŗā runā ALBA kasieris Ģirts Stūrmanis. Viņa pārdomu tema ir: "Tauta atbrīvota - Exodus no Ēģiptes", apcerot sākuma vārdus 44. psalmā. Otrā Mozus grāmatā lasām: "Kad bija pagājuši četri simti trīsdesmit gadi, tajā pašā dienā visi Kunga pulki izgāja no Ēģiptes zemes!" (II Mozus gr. 12:41). Israēlieši iegāja Ēģiptē, būdama viena ģimene, bet atstāja to "...ap sešsimt tukstoši vīru, neskaitot ma-

Foto: C. Augstroze

zuļus" (II Mozus gr. 12:37b). Svētbūrdim seko kopdziedāšana, ko šajā pirmajā rītā vada Astrīda (Ukstiņa) Rudolph. Dziesmas pavada Dr. Rita Pence no Klīvlāndes. Dr. Pence aizvieto Sarmu Aļļi, kuŗa veselības dēļ, diemžēl, šogad pie mums nevar būt. Kongresa dienās vairākkārt aizlūdzam par viņu un arī viņas māmiņu Lidiju Aistari, kuŗa arī cietusi nopietnus veselības traucējumus. Astrīdas vadītās dziesmas nāk no jauniešu dziesmu grāmatas "Jaunā Dziesma", kuŗu sakārtoja un izdeva nelaiķis Dr. Jānis Plostnieks ar dzīves biedri Guntu. Astrīda arī sniedz īsas pārdomas, kas saistās ar katru dziesmu un Kongresu

dienu virstematu "Brīva tauta un brīva ticība".

Foto: Pēteris Aļļe

Dziedāšanai seko mācītāja Dr. Ulza Ukstiņa referāts: "Uz brīvību-Brīvā zemē: Latvijas baptisti 1860-1940". Referātā mācītājs īsumā apcer Latvijas baptistu cīņu par ticības brīvību un par svētībām, ko šī brīvība nes brīvā un neatkarīgā Latvijā. Mācītājs vairākkārt referātā citē komponista Viktora Baštika maģistrālo kantāti *Draudze*, kas veltīta latviešu baptistu simtgadei. Referāts beidzas ar kantātes vārdiem: "Ne negaisa brāzmas, ne vara, ne draudi nespēj to (draudzes koku) izšaubīt, jo Dievs ir pats tā stiprais sargs!"

Pēc referāta nāk grupu pārrunas un pusdienas. Pēc pusdienām, klausāmie mūsu viesņus Kristīnes Mažes saistošo stāstījumu, ilustrētu ar "Power point" attēliem, par viņas darbu un kalpošanu dažādās lomās, kopš, līdz ar dzīves draugu mācītāju Edgaru Maži, beidza Gordon-Conwell teoloģisko semināru ar "Master of Arts in Family Ministry" gradu. Stāstījumam ir saistošs virsraksts: "Dieva uzticamība un humora izjūta Latvijas izglītības līkločos".

Piekdienas pēcpusdienā no 3:30 līdz 5:30 notiek ALBA draudžu kongresa pirmā sēde. Seko vakariņas, vakara junda un Pēteris Aļļes vadītais svētbūrdis, kuŗa temats ir: "Brīvība Kristū" (Jāņa ev. 8:31-36). (Šīs pārdomas ir lasāmas šajā *Kristīgā Balsī*). Svētbūrdim seko ungunskurs Gata Ķera vadībā. Perkoņainais laiks liek to noturēt iekšpusē, baznīcas blakus zālē. Sacenšās Latvijas latvieši mācītājs Edgars Mažis ar dzīves biedri Kristīnu - ar Amerikas latviešiem Juri Alksnīti un Valdi Ķeri, par viņu zināšanām par Latvijū. Ungunskura vadītājs saka ka, sacensības beidzas neizšķirtas.

Foto: Andrejs Kalnamls

II.

Sestdienas rīts, 18. augusts atkal atrod kongresa dienu dalībniekus pie karogiem Bukskautijas draudzes bāznīcas sētā. Māsu apvienības vadība kopā ar viešņu Kristīnu Maži jau atrodas pie brokastu galda, pārrunājot savu svarīgo palīdzības darbu pavadītā kongresa gadā un domājot par jauniem pienākumiem šajā jaunajā kongresa gadā. (Par sēdi varat lasīt ALBA tīmekļa lapas Māsu nodaļā). Pārējie Kongresa dienu dalībnieki, pēc karogu uzvilšanas, arī dodas brokastot.

Brokastīm atkal seko rīta svētbrīdis, šoreiz Benitas Ukstiņas vadībā par tematu "Brīvība atgūta: Vēstīt gūstekņiem brīvību" (Jesajas gr. 61:1-7). Savas pārdomas viņa ilustrē ar "Power point" ilustrācijām. (Tās lasāmas šajā *Kristīgā Balsī*). Seko kopdziedāšana Kārļa Augstrozes vadībā. Viņš arī sniedz īsas piezīmes par katru dziesmu. Intresanti, ka beidzamo kopdziesmu dziedam gan latviski, angļiski, spāniski un portugāļiski. Īsta valodu dažādība, norādot uz dienu, kad reiz visi stāvēsim Dieva troņa priekšā, dziedot Viņam slavu.

Otro referātu sniedz mācītājs Edgars Mažis, "Brīvība zaudēta - Brīvība atgūta: Latvijas baptisti 1941-2018). Viņš stāsta par saviem personīgajiem piedzīvojumiem zem komunistu okupācijas un brīvā un neatkarīgā zemē. Tikai viena viņete no viņa referāta ir, ka tad, kad komunisti valdīja tika nograuts Āgenskalna baznīcas tornis. Viens no darbiniekiem zaudēja savu dzīvību, cenždamies to nograut. Kad tiek izsaukta jauna komanda, tā, pirms kāpjot torni nojaukt, pielūdza Dievu. Baznīca tiek pārvērsta radio un televīziju studijās. Šodien, daži no iepriekšējiem darbiniekiem šajās studijās filmē Āgenskalna dievkalpojumus Latvijas televīzijas pārraidēm. Šajās dienās tiek atjaunots iznīcinātais tornis. Mācītājs E. Mažis izteica

cerību, ka tas tiks pabeigts pirms 18. novembra Latvijas simts gadu svinībām. Referātam seko pārrunu grupas un pusdienas.

Pēcpusdienā ir ALBA Koŗu apvienības sēde. Koŗu apvienības priekšiece Gunta Plostniece sek-ojošā ALBA kongresa otrajā sēdē ziņo, ka nākošā, ALBA Koŗu apvienības rīkotā 70. Dziesmu diena notiks Filadelfijā 2019. gada 28. aprīlī. Karogus nolaižot, vakara jundai dziedam komendanta Rūda Kalnmala sadzejotos vārdus melodijai "Tek saulīte tecēdama" Tie ir: "Vakars metas, diena beidzas, Saule savus starus slēpj. Pateicību Dievam sakām, Par to sēklu, ko Viņš sēj. Palīdzi mums Tavu Vārdu, Dzīli sirdī paglabāt. Un ar gaišām domām iemigt, Vari rītā modināt."

Pēc karogu nolaišanas diena beidzas ar Svētā vakarēdiena svētbrīdi mācītāja Dr. Paula Barbina vadībā. Pie galda kalpo mācītāji Pauls Barbins, Edgars Mažis un Uldis Ukstiņš. Bībeles lasījumus un lūgšanas vada visi ALBA padomes locekļi. Visus pavadījums izpilda Rita Pence. Svētbrīdis beidzās ar lūgšanas dziesmu: "Dieva tuvumu sev lūdzam Viņa miers lai ir ar mums; Viņa vadībā lai ejot, Noris mūsu ceļojums". Tā ir visu dalībnieku sirds lūgšana šajā klusajā setdienas vakarā.

Foto: Pēteris Alje

III.

Svētdienas rītā, 19. augustā, Debess Tēva modināti, ierodamies pie karogu mastiem. Atskan dziesma "Šī zeme Tava, Dievs" un izlūdzamies Dieva svētību šai svētajai dienai. Pēc karogu uzvilšanas dodamies pie brokastu galda. Kamēr citi vēl turpina brokastot, dziedātāji pulcējas koŗa mēģinājumam Rūda Kalnmala izkārtojumā.

Pie ērģeļu skaņām pildas dievnams ar dievlūdžiem ALBA kongresa dievkalpojumam, kas sakās 11:00. Runātājs ir mūsu Latvijas viesis mācītājs Edgars Mažis. Viņš runā par tematu: *“Patiesība un brīvība”* (Jāņa ev. 8:31-36). Dievkalpojums sākas ar Lindas Aljes-Murphy ērģeļu prelūdi *“Adagio”* – Frantz Liszt. Viņa arī spēlē visus koŗa un draudzes dziesmu pavadījumus. Prelūdei seko koŗa dziesma Ralfa Augstrozes vadībā *“Dziesma brīvai Latvijai”* – J. Kalniņš.

Seko koŗa dziesma *“Jēzus Vārds”* - K. Inķis Guntas Plostnieces vadība. Mācītājs Edgars Mažis sniedz izcilu un saistošu svētrunu ar nopietnām pamācībām un humoru par to, ko nozīmē brīvība Kristū, kuŗš par sevi saka, *“Ja nu Dēls jūs atbrīvos, jūs patiesi būsiat brīvi”* (Jāņa ev. 8:36). (Svētruna būs lasāma nākošajā *Kristīgās Balss* numurā). Kopīgi draudze dzied *“Nu esmu brīvs, ak, laimīga dzīve, asinis man ir dzīvības zīme..”* Dievkalpojums beidzas ar

Foto: Pēteris Alje

Tad klausamies ALBA priekšsēŗa biedra Pētera Aljes ievada vārdos un lūgšanā. Draudze vienojas kopdziesmā *“Lai Jēzum Kristum mūŗīgs gods!”* Svētos rakstus – Jāņa ev. 8:31-36 un Pāvila vēst. galatieŗiem 5:13-22, lasa Dr. Rita Pence un Ķirts Stūrmanis. Otro koŗa dziesmu, Ed. Baŗtika *“Tēvs, kas zemi skaistu dari”* diriŗē Rūdis Kalnmals. Lūgšanu vada Juris Alksnītis un tai seko Viktora Baŗtika kantātes *“Rekviems”* lūgšanas dziesma *“Mūsu Tēvs debesīs”*, ko diriŗē Benita Ukstiņa.

Ziņojumus sniedz ALBA priekšsēŗis mācītājs Dr. Uldis Ukstiņš, pateicoties visiem, kas ņem dalību šajā kongresa dievkalpojumā un Kongresa dienās, gan kā programmas izpildītāji, gan kā klausītāji. Seviŗķa pateicība nākas mācītājam Edgaram un Kristīnei Maŗiem, kuŗi mēroja tālo ceļu no Rīgas, lai būtu pie mums ņeit uz laukiem Appelbachsvilē. Kolektes laikā, kas veltītā ALBA apvienības fondam, ērģelniece spēlē Cēzara Franka *“Lūgšana”*.

mācītāja Dr. Paula Barbina lūgšanu un svētŗšanas vārdiem. Tad draudze dzied Latvijas himnu *“Dievs, svētŗ Latviju, mūs dārgo tēvijū, svētŗ jel Latviju, ak, svētŗ jel to!”* Tā ir katra viena mūsu sirds lūgšana šajā Latvijas simtgadē.

Japiemin, ka dievnama priekšā atrodās skais-tas sarkan-balt-sarkanas rozes, ilgadiŗā ALBA priekšsēŗa mācītāja Fridriŗa Ķukura (1907.g.-1986.g.) piemiņai. Viņš kalpoja kā ALBA priekšsēŗis no 1954. līdz 1986. gadam – 32 gadus.

Pēc dievkalpojuma baudam gardas pusdienas, cūku cepeti ar piedevām un saldā ēdienā Latvijai veltītu dzimšanas dienas kūku rotātu ar Latvijas 100 gadu jubilejas simbolu. Pusdienām seko *“Dziesmu pēcpusdiena”* ALBA Koŗu apvienības vadītājas Guntas Plostnieces vadībā. Par godu Latvijas 100 gadei dziedam un klausamies vairākas patriotiskas un tautas dziesmas.

Dzied gan ansamblis (Astrīda Rudolph, Dagni-

Foto: Svens Kalniņš

ja Bērziņa–Murray, Ruta Ķeris, Vaira Ģertnere, Silvija Augstroze, Rita Pence, Inta Augstroze, Gatis Ķeris, Ralfs Augstroze, Kārlis Augstroze, Valdis Ķeris un Ģirts Stūrmanis) gan solisti: Astrīda Rudolph, Gatis Ķeris, Silvija Augstroze un Inta Augstroze. Pianistes ir Sigrida Gulbe un Linda Aļle-Murphy.

Draudze dzied: “Teici, teici valodiņu”, “Āvu, āvu baltas kājas” un “Aiz upītes es uzaugu.” Šīm dziesmām seko trīs ansambļa dziesmas: “Es dziedāju gavilēju” t.d. – R. Skulte, “Pacel galvu, baltā māt’ ” (J. Peters)-R. Pauls un “Manai dzimtenei” (J. Peters) - R. Pauls. Seko tautas dziesmas kuŗās dzied solisti gan ar ansambli, gan ar draudzi: “Krauklīts sēž ozolā”, “Kas tie tādi, kas dziedāja”, “Meita gāja uz avotu”,

“Līgodama upe nesa” un “Viens gans nomira”. Beidzamā dziesma, ko dzied kopīgi draudze un ansamblis, ir “Lokaties meža gali.”

Kongresa dienas nobeidzas ar vakariņām un vakara jundu. Karogus nolaižot, Kongresu dienu atbildīgais vadītājs mācītājs Dr. Uldis Ukstiņš novēl Dieva sargāšanu visiem atgriežoties gan tuvākās, gan tālākas mājās. Viņš arī izsaka cerību, ka, ja Dievs tā vēlē, nākošajā gadā atkal šeit tiksimies 2019. gada ALBA Kongresa dienās. Pēc karogu nolaišanas vēl baudam beidzamās Kongresa dienu vakariņas.

ALBA priekšsēdis – māc. Dr. Uldis Ukstiņš

Brīvība Kristū

Pārdomas piektdienas vakara svētbīdī

Kā zēnam, uzaugot ārpus Filadelfijas, man likās ļoti interesants stāsts par Brīvības zvanu.

Brīvības zvanu skandināja, lai pasludinātu to gadījumu, kad visas kolonijas apstiprināja neatkarības pasludināšanu. Zvana gatavošanā bija defekts un zvanā radās liela plaisa. Oriģinālajam zvanam bija ieraksts no trešās Mozus grāmatas 25. nodaļas 10. panta:

“Pasludiniet *tanī zeme visiem tās*

iedzīvotājiem atlaišanu brīvībā”

Foto: Andrejs Kalnamls

Mums ir dažādi brīvības simboli. Latvijā ir Brīvības piemineklis. ASV ir ne tikai Brīvības zvans, bet arī Brīvības statuļa, kuŗu daudzi bēgļi redzēja, iebraucot ar kuģi lielajā Ņujorkas pilsētas ostā. Šie simboli mums atgādina, ka brīvība ir kaut kas īpašs un dārgs. Brīvība cilvēkam kaut ko nozīmē. Mēs zinām, ka brīvība, kādu cilvēce rod, nav paliekoša brīvība. Lai arī

kā mēs cenšamies, liekas, ka tāpat kā oriģinālajam Brīvības zvanam, mums ir kaut kāds iekšējs defekts. Cilvēku gādātā brīvība nav ar tādām pašām īpašībām kā Dieva dotā brīvība Jēzū Kristū.

Rakstu vieta, no kuŗas ir ņemta mūsu tema šī gada kongresa dienām ir Jāņa ev. 8:36 *“Ja nu Dēls jūs darīs brīvus, jūs patiesi būsiet brīvi”*. Šie ir Jēzus vārdi.

Jēzus laikā, kā arī šodien, par brīvību domāja gan personīgā līmenī, gan arī valsts līmenī. Bībele runā par individa brīvību un tautas brīvību.

Mūsu raksta vieta pārdomām ir 8. nodaļā. Uz brīdi paskatīsimies kas ir Jāņa evaņģelija 6. un 7. nodaļā.

Mēs redzam, ka Jēzus mācība ne visiem patika, un daži Viņa mācība bija par smagu. Daži izvilkumi:

6:48 – *“ES ESMU dzīvības maize”*.

6:60 – *“Tad daudzi no Viņa mācekļiem sacīja:*

‘Šie vārdi ir smagi, kas viņos var klausīties?’”

6: 66 – *“No šī brīža daudzi Viņa mācekļi atkāpās un vairs nestaigāja Viņam līdzi”*.

7: 12 – *“Un daudz valodu par Viņu bija tautā; vieni sacīja: Viņš ir labs – citi: nē, Viņš maldina tautu”*.

7: 20 – daži apvaino Jēzu *“..Ļauns gars tevi apsēdis..”*

7: 31 – par spītu visām domstarpībām *“Bet no tautas daudzi Viņam sāka ticēt..”*

Tā mes redzam, ka Jāņa evaņģelijā ir aprakstīts konflikts, kāds Jēzum bija ar farizejiem, rakstu mācītājiem. Tauta nebija vienādās domās par Jēzu Kristu. 7. nodaļā 30. pantā lasām *“Tad tie gribēju Viņu gūstīt..”*.

Tad 8. nodaļā ir rakstu vieta mūsu pārdomām.

Šinī rakstu vietā – nedaudz pantos – apskatīsimies un domāsim par šīm trīs patiesībām:

Tie, kas paliek Jēzus vārdos ir Viņa mācekļi.

Grēka vergi.

Dēls jūs darīs brīvus – jūs būsiet patiesi brīvi.

I.

Tie kas paliek Jēzus vārdos ir Viņa mācekļi. Dieva Vārds ir mums dārga dāvana. Ps. 119:160 – *“Visi Tavi vārdi ir patiesība, un mūžīgi paliek spēkā Tavi taisnie noteikumi”*. Bībele, Dieva Vārds paliek – tas nemainās. Mums ir svarīgi turēt cik augstu iespējams Dieva Vārda vērtību un patiesību.

Mūsu dienās sabiedrība grib no Dieva Vārda – no Bībeles – paturēt tikai to, kas ir sabiedrības pieņemamās robežās. Bet Dieva Vārds ir jāsaņem un jāpieņem visā pilnībā. Citādi sāksies saskaldīšanas process – to daļu pieņem, bet šī rakstu vieta – tā uz šīs dienas sabiedrību neattiecas; tas bija toreiz, šoreiz ir citādi apstākļi. Tas tā nav – viss, kas Dieva Vārdā rakstīts, ir derīgs, vajadzīgs.

Dieva Vārds ir spēcīgs. Kad lasām Dieva Vārdu, vai dzirdam Dieva Vārda sludināšanu, Svētais Gars mūs uzrunā. Tas apgaismo mūsu trūkumus, vājības un grēkus. Bet tas pats Gars arī dod mums mūžīgu cerību, prieku, jo mēs zinām, kam mēs ticam, un kas mūs gaida nākotnē.

Tie, kas paliek Jēzus vārdos – ko tas nozīmē? Dieva Vārds ir mūsu prātā, mūsu domās, mēs par to runājam, mēs lūdzam Dievu un bieži vien lietojam Viņa vārdu, lai mūsu lūgšanas pavadītu, bagātinātu. – Ja mēs esam un paliekam Dieva Vārdā, mēs ar visu sirdi, prātu, spēku un gribu esam gatavi uz klausīt un paklausīt Dieva Vārdam. Mēs esam gatavi likt Dieva Vārdu kā nesatricināmu un neizkustinājamu pamatu mūsu dzīvei.

II.

Dieva Vārds jau no Bībeles pirmajām lapas pusēm apliecina par grēku, un par Jēzu Kristu.

Jēzus apliecina, ka daļa no Viņa vārda klausītājiem ir

grēka vergi.

Tomēr šie liedzas – viņi atbild: Abrahāms ir mūsu tēvs – mēs neesam vergi un neesam bijuši vergi (Jāņa ev. 8:33). Noliedz, ka viņi ir jebkad bijuši kāda cilvēka vergi, bet tomēr viņi ir grēka vergi. Liekas gan, ka tie, kas atbild ir aizmirsuši, ka viņi bija vergi Ēģiptē, un ir arī aizmirsuši par daudzajiem pavadītiem gadiem izsūtījumā, gūstā, izkaisīti pa daudzām svešzemēm. Un tieši tai laikā, kad Jēzus šos vārdus runāja, viņu zemē valdīja Romas impērija un visa tauta bija padota okupantiem – romiešiem.

Vai tas varētu būt, ka šie tiešām ticēja, ka viņi nav vergi? Jēzus saka skaidrus vārdus – visi, kas grēko, ir grēka vergi.

Te mēs redzam – ka Jēzus runā par verdzību garīgā sfērā – vergi grēkam.

Kādas ir verga tiesības? Vergam tiesības ir minimālas – vergs dara to, ko viņam viņa kungs liek darīt. Vergam nav nekāda daļa pie ģimenes svētkiem – viņam nav daļa pie ģimenes ēdiena reizēm. Vergam arī nav nekādas tiesības kaut ko mantot. Vergam ir maz izredzes pašam ar saviem spēkiem kaut kādā veidā uzlabot savu stāvokli. Kad verga termiņš beidzies, viņa saistības ar ģimeni ir arī beigušās.

Vai var būt grēkam vergs – un tai pašā laikā kaut ko zināt par Dieva Vārdu? Šī rakstu vieta mums spilgti apgaismo, ka atbilde šim jautājumam ir “jā”. Farizeji un rakstu mācītāji intelektuālā līmenī ļoti labi pazina Dieva Vārdu, bet viņi nesevoja Dieva Vārdam. Viņiem sirdis, domas un prātu noskaņojums bija pilnīgi pret Dieva gribu. Viņi negribēja klausīties un negribēja klausīt Dieva Dēlam.

Vēlāk Jāņa ev. 8: 44. Jēzum bija smagi vārdi: “Jūs esat no sava tēva – velna, un jums gribas piepildīt sava tēva kārības. Viņš no paša sākuma ir bijis slepkava un nestāv patiesībā, jo patiesības nav viņā.

Melus runādams, viņš runā pēc savas dabas, jo viņš ir melis un melu tēvs.”

Neviens negrib būt vergs – cilvēkam ir iekšā kaut kas tāds, ka mēs meklējam brīvību. Ja mums kādreiz ir ierobežota brīvība – mēs cenšamies atrast ceļu, kā šo zaudēto brīvību varētu atgūt.

Ja cilvēks ir zaudējis brīvību, viņš cenšas šo brīvību atgūt.

III.

Pretstatā verdzībai – brīvība Jēzū Kristū. Jāņa ev. 8:36 “*Ja nu Dēls jūs darīs brīvus, jūs patiesi būsit brīvi*”. No šiem lasītajiem vārdiem izraisās daži jautājumi: No kā Dēls jūs darīs brīvus? Un kāds ir iznākums? Apskatīsim īsumā atbildes šiem jautājumiem:

No kā Dēls mūs darīs brīvus? Viņš mūs dara brīvus no verdzības grēkam. Pāvils vēstulē romiešiem raksta tiem, kas savu ticību ir likuši uz Jēzu Kristu: “*Tad grēks vairs nebūs jūsu kungs..*”, un “*Bet tagad, kad jūs esat atsvabināti no grēka un esat kļuvuši par Dieva kalpiem, jūsu ieguvums ir svētdzīve, un tās gals – mūžīgā dzīvība*” (Romiešiem 6:14, 22). Vai mēs tā dzīvojām – ka grēkam vairs nav varas pār mums? Mēs esam aicināti tā dzīvot –dzīvot kā tādiem, kas ir dārgi atpirkti ar Kristus asinīm. Mēs šo uzvaras dzīvi nedzīvojam paši ar saviem spēkiem, bet Kristus ir mūsos.

Kā Viņš mūs dara brīvus? Viņa vārds dara mūs brīvus. Esmu pēdejos gados runājis ar vairākiem ticīgiem brāļiem un māsām, kuŗi ir nākuši pie ticības atziņas, lasot Dieva Vārdu. Dieva Vārdā ir patiesības:

Dieva Vārds skaidri pasaka, ka Dievs ir svēts, ka mēs ar saviem grēkiem nevaram nekādā veidā tuvoties Dieva tronim, jo Viņš ir svēts un viņam grēks ir riebīgs. Mūsu grēku sekas ir nāve – un ne tikai fiziskā nāve – bet mūžīgi būt šķirti no Dieva –

šķirti no Viņa žēlastības, mīlestības,
laipnības.

Jēzus Kristus ir nācis lai mūs glābtu. Viņa upuris pie
krusta – Viņa nāve mūsu vietā – tas, ka Viņš
mūsu grēkus uzņēma uz sevis mūsu vietā – glābj
tos, kas Viņam tic.

Mūžīgā dzīvošana nāk caur ticību – tā ir
Dieva žēlastība, ne mūsu paša nopelna
dēļ, ne no mūsu darbiem. *“Jo no
žēlastības jūs esat pestīti ticībā, un tas
nav no jums, tā ir Dieva
dāvana”* (efeziešiem 2:8). Mēs esam
pilnīgi atkarīgi no Dieva žēlastības mūsu
pestīšanā.

Kāds ir iznākums? Jēzus – pats Dieva Dēls – ir nācis
pasaulē, lai glābtu pasauli. Tā ir Viņa
neapraktāmā, neizmērojamā, neizsmeļamā
mīlestība, kas grib glābt, kas grib atbrīvot mūs
no grēka verdzības, lai mēs varētu būt Dieva
ģimenē – caur Viņa Dēlu Jēzu Kristu.

Atcerēsimies Jēzus vārdus Lūkas ev.4:18-19 *“Tā
Kunga gars ir uz Manis, jo Viņš Mani svaidījis
sludināt prieka vēsti nabagiem, pasludināt
atsvabināšanu cietumniekiem un akliem gaismu,
satriektos palaist vajā un pasludināt mūsu
Kunga žēlastības gadu”*.

Šo spēcīgā veidā ilustrēja nesen notikušais gadījums
alā Tailandē. Tur bija futbolistu komandas zēni, kas
gāja izpētīt alu. Uznāca lietus un ala pieplūda, viņi
vairs nespēja tikt ārā. Viņi bija galīgā tumsībā. Bez
cerības – bet tad nāca tie, kas gatavojās viņus glābt.
Tie kas nāca – viņi nāca ar plānu, ar nodomu, ar
speciālām mākām – lai izglābtu šos jaunos puisi.
Tas viņiem daudz ko maksāja – līdzekļus, laiku, un
vismaz vienam – maksāja dzīvību.

Jaunie nebija spējīgi paši sevi glābt – bet nāca tie,
kas bija spējīgi, un viņus izglāba. Tas ir – kādi mēs
reiz bijām – bez cerības, galīgā tumsībā, ieslodzīti,
mūsu zināmais, neizbēgamais liktenis – nāve un
mūžīga bezcerība bez Dieva. Tad nāca Jēzus – Viņš

mūs, kas Viņam tic, izglāba – katru citādā veidā.
Viņš mūs ir izrāvis no tumsas, no bezcerības savā
brīnišķīgajā gaismā.

Mēs apskatījām verga īpašības – tagad kontrastā
apskatīsimies, kad mēs esam – brīvi – Jēzu Kristū:

Vergam nav tiesības – bet Jēzū Kristū - mēs esam
Dieva bērni, līdzmantinieki (romiešiem 8:16,17).
Mēs esam ģimenē – mēs neesam vergi – mēs esam
ģimenē. Mēs esam Viņa braļi (ēbrejiem 2:11,12).
Mēs neesam vairs vieni – Viņš mums iet līdz. Viņš
mūs nekad, nē nekad neatstās (ēbrejiem 13:5). Un
mūžībā – mēs arī nebūsim vieni – mēs būsim daļa
no Viņa Valstības. (Dāniēla 2:44, Jāņa ev. 14:3, 2.
Pēterā 1:11, Jāņa atklāsmes grāmatā 1:6, 22:13, un
vēl daudz citās vietās).

Mēs šogad svinam Latvijas 100 gadu neatkarības
pasludināšanas jubileju. Ir labi svinēt, jo brīvība ir
Dieva dāvana. Brīvība Kristū ir Dieva dāvana – un
brīva valsts ir Dieva dāvana. Mēs esam aicināti lūgt
par mūsu valdniekiem – lai mēs varētu dzīvot
mierīgu dzīvi. Mums ir liela dāvana, ka varam
dzīvot brīvā zemē. Mēs esam pateicīgi Dievam, ka
Latvija ir arī atkal tagad brīva valsts. Par šo dārgo
dāvanu – paldies Dievam! Slava, pateicība un
teikšana Viņam par šo lielo dāvanu. Par ASV brīvību
– paldies Dievam, slava, pateicība un teikšana par
to. Lūgsim par šīs zemes valdību, vadību. Lūgsim
par Latvijas valdību, Saeimu, vadītājiem, lai šie
vadītāji vadītu ar gudrību, saprātu. Lūgsim, lai Dievs
sargā šīs valstis, kuŗas mēs mīlam, no ļauniem
ienaidniekiem, gan garīgā, gan fiziskā sfērā.

Pateicoties Dievam par valsts brīvību arī
pateiksimies par brīvību Jēzū Kristū. Jēzus nāca
pasludināt Savu mūžīgo valstību.

Ja Tu esi licis savu ticību uz Jēzu Kristu, Tu jau esi
Debesu Valstības pilsonis!

Tev ir brīvība – bet Tu apzinies, ka Tu esi
svešinieks šinī zemē.

Ja Tu esi Jēzū Kristū – Tu saproti – īstais
miers ir tas, ko dod Jēzus.

Īstā, paliekošā valstība – ir valstība, kas ir
Dieva Valstība.

Viņa valstībā būs pulku pulki, kas mūžīgi pienesīs
slavu un teikšanu Dievam un Viņa Dēlam.

Tur nebūs vairs grēks.

Tur nebūs kaŗš.

Nebūs sāpes, nebūs slimības,

Nebūs vairs asaras, jo Viņš pats nožāvēs
mūsu asaras!

Jēzus Kristus – Viņš ir tas – kuŗu mēs slavēsim un
teiksim mūžīgi mūŗos Viņa Valstībā. Viņš ir tas, kuŗu
mēs teiksim par to brīvību, to mieru, ko Viņš dod –
ŗai dienai, rītdienai, un mūŗīgi mūŗos!

Lai slava Dievam par ņo brīniŗķīgo patiesību, kuŗu
Viņš mums savā ņelastībā savā Dēlā Jēzū Kristū ir
atklājis!

Lai Viņa slava ir uz mūsu lūpām gan ņodien, gan
mūŗīgi! Āmen.

Pēteris Aļļe

“PRIEKA VĒSTS PAR KUNGA ņĒLASTĪBAS GADU”

Jesajas 61:1-7

(Rīta svētrīdis 2018. gada ALBA Kongresa dienās)

ŗī rīta rakstvietā mūs uzruna pravietis Jesaja:
**“Kunga Dieva Gars pār mani! Jo Kungs svaidījis
mani pavēstīt labu ziņu apspiestajiem, viņš mani
sūtījis pārsiet salauztās sirdis, vēstīt gūstekņiem
brīvību un tiem, kas vaŗās,
brīvestību”** (Jesaja 61:1).

Pravietis Jesaja uzrunā Dieva
izredzētās tautas Jūda un Benjamina
ciltis, kad tās atradās 70 gadus
Babilonijas gūstniecībā (no 605. –
534. gadam pirms Kristus). Pravietis
sludināja prieka vēsti; mudināja tautu
stāvēt stingri savā ticībā un cerēt uz
savu Dievu. Viņš tautai atgādināja, ka

Foto: Andrejs Kalnmals
Dievs
vienmēr
ir bijis uzticams un, ka viņiem
glābšana nāks caur “Cietēja kalpu”.

Būdami latvieŗi, mēs zinām un
saprotam, kā tas ir, kad tiek zaudēta
polītiskā vai garīgā brīvība. Būdama paidegoge,
esmu, gadiem ejot, mācījusi gandrīz katra gada
gājuma studentus. Novēroju, ka pirmās klases
studenti nesaprot un nevēlās pieņemt faktu, ka
skolā tie nāks saskarē ar zināmiem ierobeŗojumiem.
Skolā būs jāturas pie kārtības; nedrīkstēs pacelt
balsi, kad vien to vēlēties; nevarēs darīt kaut ko, kad

vien tas ienāk prātā. Saprotams, ka arī mājas
apstākļos vecāki nosprauŗ bērnam ierobeŗojumus
un bieŗi bērns dzird vārdu **“NE!”**

Skolas gadam beidzoties, jautāju saviem 12.
klases studentiem, kā viņi definētu
vārdu **brīvību** tagad, kad viņiem
beidzas vidusskola. Daŗas atbildes
bija: *“Nebūs vairs ierobeŗojumi vai
pienākumi! Varēs darīt visu, kas
tikai nāks prātā, kad gribēsies!
Nebūs vairs visu dienu jāpavada
vienā ēkā! Varēs visu ko darīt, kas
tikai nāks prātā, neprasot nevienam
atļauju! Pat mājās tagad būs lielāka
brīvība u.t.t.”* BET, neilgi pēc skolas
beigām studenti sastopas ar realitāti,
ka darbā arī ir pienākumi un
ierobeŗojumi.

To paŗu piedzīvoja arī
gūstekņi Babilonijas gūstā. Tie
sastapās ikdienas ar ierobeŗojumiem, kas nebija
tikai fiziski, bet arī garīgi. Svētos Rakstos lasām, ka
pirms Babilonijas gūstniecības Dieva izredzēta tauta
atradās gūstā Ēģiptē. Jeruzālemes jūdiem visapkārt
atradās naidīgas valstis. Babilonijas ķēniņš
Nebūkadnecars 605. gadā pirms Kristus iekāŗoja un
iznīcināja Jeruzālemes pilsētu. Resultatā liela daļa

no tautas tika aizvesta gūstniecībā uz Babiloniju.

Aizvesti gūstniecībā, tauta Dieva priekšā raudāja. Svētos rakstos lasām: **“Pie Bābeles upēm**

sēdējām raudādami un atcerējamies Ciānu!.. ..Kā lai dziedam Kunga dziesmu svešā zemē?” (Psalms 137:1,4).

Varam jautāt: Kādēļ Dievs pielaida šādu smagu likteni Savai izredzētajai tautai? Nevaram aizmirst, ka tauta ignorēja pravieša Jesaja vārdus. Zemē, kuŗu Dievs pats viņiem bija devis, izredzētā tauta sāka pagriezt Dievam muguru; lauza Dieva nospraustos likumus; kalpoja elku dieviem; nedzīvoja morālu, bet grēcīgu dzīvi; nerūpējās vairs par otra vajadzībām; bija patmīlīgi. Lasām: **“..jūsu vainas jūs nošķir no Dieva, jūs grēki apslēpj viņa vaigu, ka viņš jūs nesadzird!”** (Jesaja 59:2).

Atrodoties gūstniecībā, gūstekņu reakcijas bieži ir atšķirīgas. Piemēram, ir gūstekņi, kas pielaiķojas saviem apstākļiem izsūtījumā. Viņu vienīgais mērķis ir glābt sava paša dzīvību. Babilonijā pastāvēja ķēniņa likums, ka valsts iedzīvotājiem būs pielūgt ķēniņu un arī visus Babilonijas elku dievus. Lielākā daļa gūstekņu to arī darīja. Tomēr bija tādi, kas nepaklausīja ķēniņa likumam un nelocīja savus ceļus viņa vai citu elku priekša. Šie ļaudis ar savu rīcību liecināja, ka pielūdz tikai vienīgo Dievu - *Jahve*. Pazīstam Daniēlu, Hananiju, Mišaēlu un Asarju (Dan. 1:6). Daniēls tika iesviests lauva bedrē, bet Dievs glāba viņa dzīvību un deva gudrību izskaidrot ķēniņa sapņus. Hananija, Mišaēls un Azarijs tika iemesti uguns ceplī, bet arī viņu dzīvības Dievs glāba. Viņi bija gūstekņi, kuŗi pieauga savā ticībā un ticībā guva spēku un izturību visos spaidu laikos. Saprotams viņiem nebija

polītiska brīvība, bet viņiem bija garīga brīvība!

Man mīļā atmiņā paliks dievbijīgais brālis Latvijā, mācītājs un dzejnieks Vilnis Dzelmiķis. Atminos, kad Latvijā vēl nebija atvērtās durvis uz ārzemēm, kad vēl nevarēja brīvi sarakstīties, brālis Dzelmiķis sāka sarakstīties ar manu dzīves draugu, kad mūsu ģimeni skāra smagi pārbaudījumi. Dažus gadus pēc tam Dievs pašķīra mums izdevību pirmo reizi doties uz Latviju, un man iznāca pie pusdienas galda atrasties blakus brālim Dzelmiķim. Pārrunājam vairākas lietas, bet vienu lietu spilgti atminos viņa stāstā par pārdzīvotajiem grūtajiem Sibīrijas laikiem, ka viņš juties dažkārt brīvāks nekā daudzi viņa sargi. Izsūtījumā viņam nebija ne politiska, ne arī personīga brīvība, bet viņam piederēja garīgā brīvība. Dievs bija viņa stiprums, viņa akmens kalns! Viņš piedzīvoja pat brīžus, kad viņš varēja teikt laipnus vārdus rupjajiem sargiem. Cauri visiem moku gadiem viņa ticība atvēra durvis brīvībai. Brālis Dzelmiķis liecināja: **“Mana dvēsele slavē to Kungu un mans gars gavilē par Dievu, manu Pestītāju.”**

Esmu Dievam pateicīga, ka man bija iespēja vienā no nākamajiem Latvijas ceļojumiem pavadīt laiku kopā ar dzejnieci Zeltu Dzenīti.

Arī viņa liecināja par savu ticības brīvību. Ticība deva spēku izturēt daudzus gadus grūtajos komunistu laikos. Viņa liecināja ar psalmista vārdiem: **“..tu (Dievs) esi mans palīgs un tavu spārnu ēnā es līksmojos”** (Psalms 63:8).

Citā Latvijas apmeklējumā, bija izdevība liecināt sieviešu cietumā Rīgā. Atrodoties cietumnieču priekšā, runājot uz sievietēm, kas bija dažādos vecumos, lūdzu lai Dievs dotu man vajadzīgos vārdus. Ieraudzīju kādu samērā jaunu sievieti, tieši tanī brīdī, kad viņas skats vērsās uz cietuma logiem. Viņa raudzījās uz putniņu, kuŗš bija nolaidies uz logu palodzes. Atminos, ka citēju, starp citu, vārdus no svētdienskolas dziesmas – **“Viņš putnus gaisā baro, vai gan mani atstās Viņš...”** Viegli nāca nākošie vārdi. Es liecināju par brīvību Kristū. Tanī brīdī pat Rīgas cietuma mūri neatturēja domas par ticību un brīvību Jēzu Kristū.

Kad domājam par ticības brīvību, tad atminamies apustuļa Pāvila vārdus romiešiem (8:38-39): **“Un es esmu pārliecināts, ka nedz nāve, nedz dzīve, nedz eņģeļi, nedz varas, nedz tagadne, nedz nākotne, nedz spēki, nedz augstumi, nedz dziļumi, nedz kāda cita radīta lieta mūs nespēs šķirt no**

Dieva mīlestība, kas ir Kristū Jēzū, mūsu Kungā”. Šie ir vārdi, kas noder mums mūsu dienās! Zinām, ka pat šajā pašā dienā daudzās pasaules malās valda politisks un arī garīgs nemiers. Daudzi cieš dzīvojot zem nežēlīgām valdībām, atrodoties bēgļu nometnēs vai ļaunu varu apspiesti.

Paldies Dievam, vēl atrodamiem žēlastības laikā! Mums dots laiks, kuŗā varam savā ticībā pieaugt – nākt Dievam tuvāk. Mēs nedrīkstam kļūt patmīlīgi un aizmirst kalpot saviem līdzilvēkiem. Dievs mums ir devis uzdevumu, lietot savu dzīvi un savus vārdus, lai liecinātu par BRĪVĪBAS AVOTU – JĒZU KRISTU! Liecināt par Viņa dzīvi, nāvi un augšāmcelšanos!

Līdz ar pravieti Jesaju varam sacīt: **“Kunga Dieva Gars pār mani! Jo Kungs svaidījis mani pavēstīt labu ziņu apspiestajiem, viņš mani sūtījis pārsiet salauztās sirdis, vēstīt gūstekņiem brīvību un tiem, kas važās, brīvestību”** (Jesaja gr. 61:1).

Benita Ukstiņa

Fotografijas—Benita Ukstiņa

“BAPTISTI UN BRĪVĪBA”

(2018. gada ALBA Kongresa dienās)

Māc. Dr. U. Ukstiņš

I.

Baptisti ir vienumēr stāvējuši par brīvību! Baptisti ir vienumēr stāvējuši par individuālā cilvēka brīvību pielūgt Dievu tādā veidā, kā to nosaka viņa sirdsapziņa. Kopš tiem laikiem, kad septiņpadsmitā gadsimteņa Anglijā tika dibinātas pirmās baptistu draudzes, baptistos ir atrodama liela dažādība. Tās dienas tiek tradicionāli uzskatītas, kā Baptistu draudžu darbības iesākums. Citiem baptistiem gan ir doma, ka baptistu draudzēm ir nesaraujama saite ar Jāni Kristītāju un pat ar Jēzus Kristus apustuļiem.

Tomēr vairums baptistu redz Džonu Smaisu (John Smyth) Kembridžā (Cambrige), Anglijā kā modernās baptistu kustības tēvu. Viņš bija anglikāņu priesteris, kuŗš 1606. gadā atstāja Anglikāņu baznīcu un veidoja jaunu, tā viņa paša apzīmētu, “svēto” draudzi, kuŗa dibināta uz derību starp visiem draudzes locekļiem, kā viņš saka: **“Staigāt tos ceļus, kuŗus Dievs tiem atklājis un atklās, vienalga ko tas arī**

nemaksātu.” Kad anglikāņu vadība uzzināja par Džona Smaisa rīcību, sākās vajāšanas. Draudze bēga uz Amsterdamu, Nīderlandē.

Anglijā 1603. gadā tika atjaunots 1593. gada likums, izdots no ķēniņa Džeimsa (James), kuŗš saka, ka nepiedalīties savā vietejā baznīcā uz mēnesi, ar vēlēšanos piedalīties alternatīvās reliģiskās sanāksmēs, ir sodama ar cietumu, un iespējams, mūžīgu izraidīšanu no baznīcas.

Džons Smaiss, pētot Jauno Derību, atrada, ka tajā tiek piekopta un mācīta pieaugušo kristība. Tā 1609. gadā viņš viens pats, apliecinādams sev savu ticību, nokristīja pats sevi, līdzdarbnieku Tomasu Helvisu (Thomas Helwys) un vēl dažus citus. Šī bija pirmā angļu pilsoņu kristība Amsterdamā, veidojot “Angļu baptistu draudzi Amsterdamā”.

Tomass Helviss un Džons Smaiss, pēc neilga laika, katrs gāja savu ceļu. Tomass Helviss atgriezās Anglijā 1612. gadā un nodibināja pirmo baptistu draudzi Anglijā. Viņš

atgriezās Anglijā, jo bija dzirdējis, ka viņa sieva tikusi apcietināta Jorkā (York) sava vīra rīcības dēļ, viņam organizējot jaunu ticības novirzienu. Helviss mira 1616. gadā un draudzes vadību pārņēma Džons Martons (John Murton), kurš tāpat kā Helviss bija reliģiskās brīvības aizstāvis un tika savas nostājas dēļ arī apcietināts.

Par spīti šīm vajāšanām draudzes locekļu skaits turpināja pieaugt. Izveidojās četras satalītu draudzes, kuŗas 1626. gadā veidoja apvienību ar nosaukumu "Visparējie baptisti" (General Baptists). Pēc neilga laika veidojās cita baptistu grupa saukta "Īpatnie baptisti" (Particular Baptists). Šie ļaudis uzsvēra, ka Kristus glābj tikai zināmus izredzētos svētos. Veidojas arī apvienība ar nosaukumu "Septītās dienas baptisti" (Seventh Day Baptists), kuŗi uzskatīja Sabata svinēšanu kā Jaunās Derības mandātu.

II.

Baptistu uzskatam gan pagātnē, gan šodien, ir trīs pamata principi, kuŗi iezīme visus baptistus.

1) Bībele ir vienīgā autoritāte ticībā un praksē.

Baptistu sapratne par sevi sākas un beidzas ar Svētajiem rakstiem, ar Bībeli: Veco un Jauno Derību. Pretēji katoļu, anglikāņu, presbiterjāņu un citām baznīcām, baptisti veido savu teoloģiju vienīgi no Bībeles. Bībelē tiek meklētas visas atbildes par draudzes dzīvi un sadzīvi. Visam ko baptistim māca jābūt sakņotam Bībelē: Vecā un Jaunā Derībā. Bībeles valoda un ilustrācijas ir dominējošas baptistu mācītāju sludināšanā, mācīšanā un pat sadzīvē. Sen, pirms veidojās īpaša teoloģijas nozare, kas apzīmēta par "Bībeles teoloģiju", baptisti tādu piekopa.

2) Baptisti redz kā savu sūtību virs zeme apliecināt savu ticības piedzīvojumu. Daži baptistu draudžu locekļi to dara aktīvi, liecinot par to, ko tic, būdami mācītāji, misionāri un evaņģelisti. Turpretī vairums baptistu klusi apliecina savu ticību ar savu kristību un dzīves liecību. Baptistu draudžu locekļu ticība tiek apliecināta kristības aktā. Tie tiek pagremdēti kristības kapā, liecinot, ka līdz ar Kristu ir aprakti nāvē, miruši vecai dzīvei, lai celtos jaunai, mūžīgai dzīvei!

3) Baptisti aizstāv katras vietējās draudzes neatkarību.

Baptistu dzīvi veido viņu uzskats par draudzi. Baptistiem kristīgās dzīvēs centrs ir vietējā draudze. Katra vietējā draudze atspoguļo vislabāk Jaunas derības draudzi, pirmkristiešu draudzi, kad tās locekļi ir apliecinājuši Jēzu Kristu kā Kungu un Glābēju un slēguši savstārpēju derību, piekopt savu kristīgo ticību. Katra individuālā draudzē pārstāv visu Kristus draudze. Katra individuālā draudze ir pilnīgi tiesīga noteikt par savu dzīvi un ticību, veidojot savu identitāti virs zemes. Baptisti tic, ka kopīgi šīs individuālās draudzes veido Kristus redzamo Miesu zemes virsū.

Baptisti tic individuālās draudzes autonomijai; tic, ka baznīcai un valstij jābūt šķirtām. Kā baptisti mēs stingri aizstāvam ticības brīvību. Nevienai laicīgai varai nav tiesības noteikt KO man būs ticēt un KĀ man būs izteikt šo ticību.

Šo baptistu principu Savienoto valstu sākuma gados stingri aizstāvēja Īzaks Bakuss (Isac Bakus, 1724.-1806). Viņš bija vadošais baptistu ticības brīvības aizstāvis. *Christianity Today* (July/August 2018) žurnālā ir raksts par Īzaku Bakusu. Viņš nosodīja verdzību, kad mācītājiem, kā slavenajam teologam un mācītājam Jonatānam Edvardam (Jonathan Edwards), bija vergi. Viņš noraidīja pieņēmumu, ka vairums ir noteicošs par to, kas ir ortodoksa, pareiza ticība. Viņš atteicās maksāt nodevas, lai uzturēt valsts baznīcu, sakot "Ne nauda, bet vara mūs uztrauc" ("It's not the Pens but the power that alarms us"). Viņš un viņa ģimene tiek apcietināti, jo atteicās maksāt šīs valsts uzliktās baznīcas nodevas.

Īzaks Bakuss uzrakstīja ieteikumu ASV konstitūcijai, kas ļoti līdzinās tam, kas tika pieņemts, sevišķi attiecībā uz ticības brīvību. Viņa domas nebija pieņemamas, populāras ļaudīm viņa dienās un daudziem nav pieņemams šodien. Ī. Bakuss vēltīja savu mūžu cīņai par brīvībam, kuŗas pats nekad nespēja baudīt. Viņš raksta: "Tā kā vienīgi Dievs ir pielūdzams, nekas cits nevar būt patiesa reliģija, kā brīvprātīga paklausība Viņa gribai. Katrai dvēselei ir vienādas tiesības pašai noteikt par savu ticību. Katrai personai piemīt nonoliedzamas tiesības rīkoties visās reliģiskās izdarībās pēc tā, ko viņa prāts novērtē kā pareizu. Civilai valdībai nav tiesības izraudzīt personas, kas citiem noteiktu rīcību reliģiskos jautājumos un uzturētu savus lēmumus ar zobenu." Raksts *Christianity Today* beidzas, stāstot

par vienu no Īzaka Bakusa svētrunām, kurā viņš apliecina, ka Bībele māca izvairīties no legālisma, netaisnības un izvirtības. Šādu nostāju viņš apzīmēja kā “evanģelistisku” (evangelical), būdams pirmais, kas lietoja šo, mūsu dienās tik pazīstamo, vārdu.

Liecība, ka ticībai un tautībai, valstij un baznīcai, jābūt šķirtām ir joprojām kontrversāla. Kad mēs tiekam apspiesti, tā liekas pareiza un laba lieta. Kad spējam uzspiest savu gribu citiem; kad vēlamies uzspiest savu ticības sapratni citiem, tad šo baptistu pamata principu daži grib aizmirst. Ja mums ir pilnīga patiesība, kādēļ nedrīkstam pieprasīt, lai citi tic kā mēs? Bet ja esam patiesi Jaunās Derības ticīgie un ja Bīble ir tiešām mums autoratīva, tad redzam, ka Kristus nekad un nekur necentās uzspiest kādam ticēt zināmā veidā.

Mēs, latviešu baptisti, skaidri zinām, ka mūsu sākuma gados valsts, parstāvēta no vācu baroniem ar Krievijas

impērijas autoritāti, centās liegt Latvijas baptistu celmlaužiem ticēt pēc savas sirdsapziņas. Tie tika vajāti un cietumā mesti, tāpat kā pirmie baptisti Anglijā.

Mūsu baptistu pagātne un šodienas notikumi iezīmē cīņu par ticības brīvību. Mūsu baptistu dzīvi veido minētie trīs pamata principi: **(1)** Mēs redzam Bībeli kā vienīgo kristīgās ticības un dzīves autoritāti; **(2)** Mēs izejam pasaulē, lai apliecinātu mūsu ticību Kristum kā Kungam un Glābējam; **(3)** Mēs apliecinām, ka vietejai Kristus draudzei ir pilnīgas tiesības noteikt par savu dzīvi un ticību. Nevienai garīgai vai laicīgai varai nav tiesības mums noteikt kā un ko mums būs ticēt. Turēsimies, būdami baptisti, pie šiem mūsu ticības pamata principiem!

Māc. Dr. Uldis Ukstiņš

Fotografija—Pēteris Aļļe

Jaunā LBDS bīskapa Kaspara Šterna inaugurācijas dievkalpojums ”

Enoks Biķis

Latvijas Baptistu draudžu savienības (LBDS) bīskaps Pēteris Sproģis pēc aizvadītiem 12 gadiem šajā amatā uz ceturto savu pilnvaru četr gadu termiņu vairs nekandidēja, tādēļ kārtējais LBDS kongress 2018.gada 19.maijā ar balsu vairākumu ievēlēja bīskapu Kasparu Šternu. Bīskapam Pēterim Sproģim LBDS Kongress piešķīra emeritētā bīskapa goda nosaukumu.

Pēteris Sproģis savulaik, atgriezoties no teoloģijas

studijām ASV, mācītāja kalpošanu uzsāka Rīgas baptistu Mateja draudzē.

Zīmīgi, ka arī Kaspars Šterns pēc LBDS Teoloģijas semināra pabeigšanas XXI gadsimta sākumā ir uzsācis Evaņģēlija sludinātāja kalpošanas darbu tieši Mateja draudzē. Varbūt arī tāpēc Kaspara Šterna inaugurācijas dievkalpojums notiek Mateja dievnamā.

dievkalpojumā-1.rindā no kr. Pēteris Eisāns, Agnese Megne, Jānis Dravants, Jānis Vanags, Zbignevs Stankēvičs, Pēteris Sproģis, Edgars Godiņš

Svētdienas 17. jūnija dievkalpojumu pāraida Latvijas Televīzija, tādēļ pie dievnama galvenās ieejas Matīsa ielā apstājies lielais televīzijas autofurgons, un dievkalpojumu zāles ejās un vestibilā rosās vīri ar prožektoriem, statīviem, kabeļiem, foto- un videokamerām.

Kora solos pilnā sastāvā Mateja draudzes koris kopā ar kamerkora dziedātājiem, uz paaugstinājuma nostājies arī pielūgsmes koris un mūziķi. Dziedātājus vada diriģenti Māris Dravnieks un Rudīte Tālberga.

Dievnamā pulcējušies pārstāvji un darbinieki no Rīgas un Latvijas draudzēm, kā arī viesi. Dievkalpojumu atklāj Mateja draudzes vecākais mācītājs Ainars Purmalis, atzīmējot šīs dienas īpašo

notikumam – jaunā LBDS bīskapa inaugurāciju, kā arī aicinot atcerēties 1940. gada 17. jūniju, kad pirms 78 gadiem notika padomju okupācija un Latvija zaudēja savu neatkarību.

Mācītājs Ainars Purmalis vada draudzes kopīgo lūgšanu, pateicoties par Dieva dāvatajiem brīvības apstākļiem, ka šodien var netraucēti pasludināt Kristus Evaņģēlija vēsti. Tiek izlūgtas Dieva svētības šīs dienas dievkalpojumam.

Apvienotais dziedātāju koris ar sajūsmu dzied: “ Nāc, tagad ir laiks, nāc pielūgt! ” ar Braiena Doerksena mūziku un Pēterša Sproģa un Māra Dravnieka latviskoto tekstu.

LBDS Padomes loceklis, Ārmisijas darba vadītājs, mācītājs Pēteris Eisāns lasa Svēto Rakstu tekstu no 2.Moz.33:12-19 un LBDS Sieviešu kalpošanas apvienības vadītāja Agnese Megne vada kopīgo lūgšanu.

Koris kopā ar ansambli, solistiem un mūziķiem atskaņo Paul Balochē kompozīciju “Glorious”, kas slavina augšāmcelto Nāves Uzvarētāju Kristu ar vārdiem piedziedājumā: “Brīnišķīgs! Tā Kunga godībā es lūkojos! Viņš valda pāri visai pasaulei!”

Kancelē bīskaps *emeritus* Pēteris Sproģis. Viņa uzrunas moto ir vārdi, ko apustulis Pāvils saka Timotejam: “.. ko tu esi dzirdējis no manis, daudziem lieciniekiem klāt esot, to cel priekšā uzticīgiem cilvēkiem, kas būs noderīgi mācīt atkal citus” (2.Tim.2:2). Bīskaps paceļ rokās un rāda savu Bībeli, kuŗa tam sauc atmiņā to dienu pirms 35 gadiem, kad 1983. gada novembrī Ventspilī Pēteri Sproģi, desmitgadīgu zēnu ieaicināja savā istabā viņa vectēvs mācītājs Žanis Ludvigs un tam uzdāvināja Bībeli ar ierakstu, veltītu savam mazdēlam “manam mīļajam Pēterim svētīgai lietošanai”. Te jāatgādina, ka toreiz Padomju Savienībā Bībeles bija aizliegts izplatīt, bet šī Bībele bija iekļuvusi toreizējā Padomju Latvijā “kontrabandas ceļā”. Šī toreiz dāvatā Bībele bīskapam vienmēr atgādina, kā viņa kalpošanas darbs sākās. Pirmais ieraksta vārds norāda uz piederību zināmai cilvēku kopībai (tautai, ģimenei, draudzei), liek domāt par Dieva un cilvēku mīlestību. Mēs katrs tiekam nosaukti savā vārdā, un tas uzliek atbildību un veido pienākuma apziņu. Jēzus stāstītajā līdzībā žēlsirdīgais samarietis, atšķirībā no pārējiem augsti situētajiem gaŗāmgājējiem, saprata, ka tā pienākums ir palīdzēt cietušajam. Kad mācekļi aprāja mātes, lai tās ar saviem bērniem netraucē Jēzu, Viņš sacīja: “Laidiet bērniņus pie Manis..” Tā arī dažkārt šķietams traucēklis iezīmē svarīgu problēmu, kas jāatrisina.

Dievkalpojuma vadītājs mācītājs Ainars Baštiks aicina jauno bīskapu Kasparu Šternu, kā arī bīskapu *emeritus* Pēteri Sproģi uznākt uz paaugstinājuma. Kaspars Šterns atbild uz Pēterša Sproģa uzdotajiem jautājumiem un svinīgi apsola

kalpot jaunajā amatā ar Dieva palīdzību un pēc labākās sirdsapziņas. Kaspars Šterns nometas ceļos. Viņam uzliek rokas un par viņu aizlūdz mācītājs Aivars Šķuburs, kas kalpoja Talsu draudzē, kad tur Kasparam Šternam iesākās jaunā kristieša ceļš, kā arī Mateja draudzes mācītājs Ainars Baštiks. Bīskaps *emeritus* Pēteris Sproģis aizlūgumu noslēdz ar svētīšanas

aizlūgums par bīskapu Kasparu Šternu - no kr. Ainars Baštiks, Pēteris Sproģis, Aivars Šķuburs

vārdiem.

Tad kancelē stājas jaunais LBDS bīskaps Kaspars Šterns. Viņš izsaka visiem pateicību par atbalstu un klātbūtni šodienas nozīmīgajā notikumā. Viņš uzsver, ka Dievs ir tas, kas aicina, bet cilvēki atsaucas un to apstiprina. Vispirms bīskaps izsaka pateicību saviem vecākiem, kas viņu audzinājuši un vadījuši uz visu to labāko, ka tie ir atbalstījuši viņa izvēli un nav lieguši studēt Teoloģiskajā seminārā, lai gatavotos sludinātāja darbam. Tālāk viņš pateicas savas pirmās draudzes mācītājam Talsos Aivaram Šķuburam. Pateicība dzīvesbiedrei Ilzei par mīlestību un atbalstu, kā arī trim dēliem ģimenē, kas palīdzējuši veidot raksturu. Pateicība bīskapam Pēterim Sproģim kā labam vadītājam, kas neizvairās uzņemties atbildību, nekad nepiekrīt mazdūšīgiem, kuŗi saka ka vēl

nevar, vairs nevar, vai vispār nevar, bet gan šādā situācijā pats meklē un atrod risinājumu. Būtu vēl daudz daudz pateicības jāizsaka, tomēr tam pietrūktu laika.

kancelē Kaspars Šterns

Noslēgumā runātājs vēlas apstāties pie trim svarīgām atziņām un atstāt tās kā novēlējumus šīs dienas pasākuma dalībniekiem.

1.Mēs savā gaitā neejam nejauši. Katram no mums, katrai

draudzei jāapzinās savs misijas uzdevums. Dzīve jānodzīvo nevis bezmērķīgi, bet apzinoties un pildot mums katram Dieva doto uzdevumu. Kristīgās konfesijas, katras draudzes un katra kristieša uzdevums ir ar savu dzīvi un darbību pagodināt Dievu, pasludināt Kristus Evaņģelija vēsti, kalpot Dievam un līdzcilvēkiem, nest pozitīvas pārmaiņas sabiedrībā.

2.Mēs neejam vieni. Jēzus saka: “ Es būšu pie jums līdz pasaules beigām.”

3.Mēs neejam bez spēka un nesagatavoti. Dieva spēks ir lielāks nekā visi pasaules izaicinājumi, kā to īpaši uzsver savās vēstulēs apustulis Jānis.

Uzsākot pildīt savus pienākumus, Kaspars Šterns skaidri apzinās, ka daudz kas vēl viņam ir nezināms, ka būs gan veiksmes, gan arī neveiksmes, pat kļūdas. Nākotnē būs jāstopas ar dažādiem izaicinājumiem. Tādēļ nepieciešams visu kopējais atbalsts, jābūt vienotiem, jāpastāv lūgšanās, jādarbojas Dieva spēkā.

Vārds apsveicējiem. Apvienotā koŗa dziedātāju izpildījumā izskan dziesma ar N.Briggs mūziku un KristapaTālberga un Jāņa Barlo latviskotajiem vārdiem “Tavās

Pēc inaugurācijas: 1.r.no kreisās Edgars Godiņš, Vilnis Latgalis,Pēteris Sproģis, Kaspars Šterns,Zbigņevs Stankēvičs,Jānis Vanags, Jānis Dravants

rokās ir mans laiks! Turēšos es! Tev uzticēšos!”.

LBDS Garīdznieku Brālības vadītājs Edgars Godiņš dāvā nelielu Svētā Vakarēdiena pasniegšanai nepieciešamo piederumu komplektu ar novēlējumu: bīskapam saņemtās debesu svētības Kristus vārdā izdalīt un sniegt tālāk.

Latvijas Evaņģēliski luteriskās Baznīcas archibīskaps Jānis Vanags luterāņu brāļu un māsu vārdā, pateicībā par sadraudzību un līdzšinējo sadarbību ar Latvijas baptistiem, novēl, lai tā tikpat auglīgi un sekmīgi turpinātos arī uz priekšu, lai vienmēr no bīskapa vaiga starotu gaišais spīdums, kādu savulaik ieguva Mozus pēc atrašanās Dieva tuvumā. Tiek nolasīts arī interesants vēsturisks dokuments ar vārdiem, ko par bīskapa amatu teicis svētais Augustīns.

Romas Katoļu Baznīcas Rīgas archibīskaps metropolīts Zbignevs Stankēvičs apsveic jauno LBDS bīskapu ar pievienošanu Latvijas kristīgo baznīcu vadītāju un bīskapu saimei un izsaka pārliecību, ka kristīgo baznīcu sadarbība, aizstāvot Latvijā kristīgās un ģimenes vērtības, turpināsies tikpat sekmīgi kā līdz šim. Tiek dāvāta katoļu katechisma grāmata.

Latvijas Pareizticīgās Baznīcas virspriesteris Jānis Dravants nolasa un pasniedz bīskapam Rīgas un visas Latvijas metropolīta Aleksandra apsveikuma adresi.

Sveiciena vārdus, pasniedzot Bībeli, saka arī Septītās dienas adventistu Latvijas draudžu savienības bīskaps Vilnis Latgalis.

Jauno LBDS bīskapu apsveic [Latvijas Apvienotās Metodistu Baznīcas](#) pārstāve Daina Zamberga. Pasniedz ziedus un sveiciena vārdus saka pārstāvji no Kaspara Šterna dibinātās Ādažu Misijas baptistu draudzes .

Bīskaps Kaspars Šterns aicina klātesošos pievienotās Mūsu Kunga lūgšanas “ Mūsu Tēvs” kopīgi sacītajiem vārdiem. Dziedātāji dzied “ Cik liels ir mūsu Dievs! Dziedi līdz, lai visi redz, cik liels ir mūsu Dievs!” ar *Chris Tomlin* mūziku un vārdiem. Dievkalpojums noslēdzas ar LBDS bīskapa Kaspara Šterna un Latvijas kristīgo konfesiju vadītāju kopīgi sacītiem svētīšanas vārdiem.

Enoks Biķis Rīgas baptistu Mateja draudzē.

Foto autors: Mareks Šteins.

MŪSU AIZGĀJUŠIE

Vera Eņģelis, dzim. Kronis

1927. g. 27. V – 2018. g. 13. VII

Klīvlādes draudze svētdien, 29. jūlijā pulcējās dievkalpojumā, kuŗu veltīja savas ilggadīgās locekles Veras Eņģelis piemiņai. Tabita Ūsis intervēja ģimeni, lai gūtu ieskatu par Veras dzīves posmiem. Viņa šķirās no dzīves piektdien, 13. jūlijā 91 gadu vecumā, kad dzīves pavediens pārtrūka.

Dēls Harijs un viņa dzīves biedre Claudija rūpējās par Veras pārpelnošanu un pelnu apbedīšanu pie sava vīra Alfreda kapa Lakeview kapsētā.

Vera Kronis Eņģelis piedzima 1927. gada 27. maijā Tukumā. Vecākiem – Emilijai un Leonam Kronim – bija četri bērni, bez Veras vēl brālis Jānis un divas māsas, Hilda un Anija. Vera sastapa savu vīru Alfredu Vācijā,

Vircburgas bēgļu nometnē. Viņus salaulāja 1950. gada 20. aprīlī. Amerikā viņi ieradās 1950. gadā un apmetās Klīvlāndē. Dēls Harijs piedzima 1951. gadā. Veru kristīja māc. Arturs Meija 1969. gada Vasarsvētkos, tā tad viņa ir bijusi mūsu draudzes locekle gandrīz 50 gadus.

Vera bija uzticīga Dieva lūdzēja. Viņa aizlūdza par mūsu draudzi – pieminot atsevišķi katru draudzes locekli. Mīlēja savu ģimeni un aizlūdza par viņiem ikdienas. Par viņu sēro dēls Harijs ar sievu Claudiju, mazmeitas Laura un Christine, Lauras vīrs Douglas ar bērniem Kendall, Chase un Blake.

Lilija Pencis

KĀ TAS BIJA PIRMS 25 GADIEM

Rakstu sekojošās lapas pusēs izmeklējis Gatis Ķeris

Raksts parādās tieši tā kā tas bija pirms 25 gadiem, Kristīgās Balss 1993. g. oktobra numurā

1993. GADA NOMETNE

Nometnes virstemats šogad bija „Valsts un Dieva valstība”. Programmas sastādītājs māc. U. Ukstiņš bija pielicis daudz darba, lai tā būtu interesanta un nozīmīga. Pēc brokastīm diena iesākās ar Bībeles lasīšanu un lūgšanām, dalībniekiem daloties trīs grupās. Rakstu vietas bija izvēlētas, lai apgaismotu un pamatotu ikdienas apskatāmo Bībeles studiju tematu. Bībeles studijām ar kāda mācītāja ievadu un grupu pārrunām bija veltīts visgarākais laika spridis dienas programmā – stunda un 45 minūtes! Sagatavotie jautājumi grupu pārrunām bija tādi, kas vedināja katram domāt par paceltajām problēmām. Parasti grupu pārrunas bija tik dzīvas, ka laika nepietika, lai noskaidrotu visus jautājumus.

Trešdien ievadītājs Bībeles studijai „Kristus un valsts” bija māc. O. Cakars. Viņa iztirzājumu par to, vai visas varas ir no Dieva varēsīm lasīt novembra Kristīgajā Balsī. Ceturdien 19. augustā par „Kristīgo ētiku” Bībeles studiju ievadā māc. U. Ukstiņš norādīja, ka ētika ir studija par standartiem, kas veido cilvēka dzīvi un izturēšanos. Mūsu standarts ir Kristus. Ētika ir kristietības kodols. Nav kristietības bez ētikas. Kristīgā ētika nav atdalāma no ticības, nav atšķirama no Dieva gribas. Tai jāsakņojas paklausībā Dievam un mīlestībā uz Dievu un tuvākajiem. Pārrunu jautājumi bija balstīti uz Jēzus Kalna sprediķa tematu. Piektdien – „Kristietis un politika”, ievadītājs bija māc. R. Andermanis. Arī šo ievadu ceram redzēt kādā no nākamajiem numuriem.

Starp Bībeles lasīšanu un lūgšanu un studijām bija 15 minūšu gaŗa draudzes dziedāšana, kur šogad kā vadītāji bija izraudzīti ne diriģenti, bet paši dziedātāji. Tā trešdien dziedāšanu vadīja I. Gulbe, nākamajā dienā M. Ziedaine un piektdien K. Kalažs. Pārmaiņa bija patikama un katrs vadītājs godam veica savu uzdevumu. Nometnes dziesmu pavadītāja šogad bija R. Pence.

Par tematu „Vēsturiskā baptistu nostāja, reliģija šķirta no valsts” referēja pirmajā nometnes dienā māc. U. Ukstiņš. Šo referātu ceram redzēt Kristīgā Balsī. „Vai kristīgo morāli var prasīt no sekulāras sabiedrības?” bija Dr. J. Plostnieka referāta temats ceturdien, tāda paša piezīme.

Piektdien 20. augustā vēsturnieks Dr. I. Šterns referēja par tematu „Kāda vieta kristieša dzīvē ir politikai?” Kristietis ir cilvēks, kas kristīts, pieder pie kristīgas draudzes, ved dzīvi pēc Bībeles priekšrakstiem,

Māc. Viestarts Kalniņš.

pazīst Jēzu kā personīgu Pestītāju. Politika ir mācība par valsts varu, kā to iegūt un paturēt, arī sacensība dēļ varas un vadības, arī iepriekš plānotā rīcība, lai iegūtu varu.

Svētais Augustīns jautājis, vai kristiešiem jādzīvo laicīgā valstī? Atbilde – mēs visi, kristieši un nekristieši esam krituši grēkā. Šajā grēcīgajā pasaulē Dievs ir dībinājis laicīgas valstis, kam jānodrošina miers un likumība, mums ir jāpakļaujas laicīgajām varām. Mēs jau dzīvojam pamīšus ar citiem cilvēkiem. Viss, kas notiek, iespaido arī mūs. Kristietim ir jāpedalās politikā, jāmēģina iespaidot valsts un tautas dzīvi. Ja sakām, ka valsts varai nav tiesības iejaukties baznīcas dzīvē, vai tas nozīmētu, ka kristietis nevar piedalīties politiskajā dzīvē? Mēs jau vienmēr nodarbojamies ar politiku mazākā mērogā, piemēram, tagad debatējot vai un kā pārdot mūsu nometni. Tāpat darbs, ko strādājām prasa mums bieži politisku izšķiršanos, ja vēlamies iegūt labāku stāvokli. Tāpat mums jāpedalās mūsu

valsts politiskajā dzīvē. Runājot par sievietes lomu politikā, tā sāka izpausties tikai 20. gadu simteņa sākumā, lai arī mēs pazīstam sievietes, valdnieces, kā Elizabeti I un Katrīnu Krievijā, jau agrāk.

Pēcpusdienu nodarbībās trešdien, 18 augustā māc. V. Kalniņš stāstīja par Latvijas baptistu svētdienskolām, kas pastāv gan pie draudzēm, bet 19 no tām pulcējas ārpus draudžu telpām. Daudzās vietās svētdienskolas ir lielākas kā draudzes un, telpu trūkuma dēļ, tās notiek arī darbdienu vakaros. Tāpat vietām svētdienskolās piedalās atsevišķās klasēs arī bērnu vecāki.

Ceturdien pēcpusdienu nodarbībās bija paneldiskusija: „Reliģija un politika Latvijā”. Paneli piedalījās Ventspils draudzes māc. V. Kalniņš (V. K.), J. Plostnieks (J. P.), R. Augstroze (R. A.) un māc. U. Ukstiņš (U. U.), kurš, atklājot diskusijas, domāja, ka draudžu mācītājiem un garīgiem vadītājiem nevajadzētu iesaistīties politikā. Mūsu iespaidam ir jābalstās uz morāla pamata, ne politiska. Var izteikt mūsu viedokli, bet politikā lai darbojas privātpersonas. V.K.: Par to ir debates un strīdi. Kad Latvija bija Padomju Savienības okupēta, nacionālo apziņu uzturēja arī kristieši. Atmosfēra kustībā bija daudz garīdznieku un laju. Pirms Saeimas vēlēšanām baptistu Savienība izteica savas domas Kristīgo Demokrātu frakcijas pārstāvim. Divi Saeimas deputāti ir baptisti – O. Brūveris un U. Lakševics no Āgenskalna draudzes. J. P.: Baptistu draudzes Latvijā ir vairāk ievērotas un

respektētas kā jebkad agrāk. Mēs piedalāmies KD frakcijā, kas palikusi neitrāla, nepieslienoties nevienai pusei. Ir daudzi likumdošanas jautājumi, kas savā būtībā ir morāli. Mēs esam minoritāte, tomēr nozīmīga. Pasaules jaunumam jāstājas pretī ar organizētu spēku. R. A.: Saticies ar valdības pārstāvjiem. Mums jāpanāk, lai arī veikalnieciskie cilvēki būtu ar kristīgu stāju. Radio un prese ir mums labvēlīga. P. Robertsona un citu „Religious Right” kustība bija un ir ļoti nozīmīga šeit ASV. V. K. Pareizticīgās baznīcas iespaidā Krievijas parlaments pieņēmis likumu, kas noliedz ārzemju reliģisko organizāciju darbību. J. P.: P. Robinsons veido koalīcijas, arī mums jāsadarbojas morālos jautājumos. V. K.: Runājot par reliģisku audzināšanu, Latvijā valsts skolās nav rīta lūgšanas. Valsts tomēr atļauj bērniem mācīt reliģiju. To dara dažādu konfesiju locekļi, dažreiz arī skolotāji. Māca par Biblii, ne doktrīnas.

Piektdienas nodarbībās bija Māsu apvienības sanāksme. Katru pēcpusdienu četrus arī bija video filmas par mūsu dzīvi šeit un Latvijā, kā arī stāsti par Latvijas apmeklētāju iespaidiem un piedzīvojumiem. Pēc tam māc. A. Arājs vadīja katru dienu lūgšanas brīžus, kur aizlūdzām par Latviju un mūsu tautas pievešanu Dievam.

Pēc vakariņām bija svētbriķis, kur katru dienu runāja māc. Viesturs Kalniņš. Trešdien viņš runāja par „Kristus ir Kungs”. Viņš ir visa Radītājs un Kungs arī par šodien, kas mums pieieder. Mēs droši varam sacīt, ka Viņš būs arī Kungs par nākotni. Zaulam Jēzus Kristus kļuva par Kungu pie Damaskas vārtiem, vai Viņš ir arī mans Kungs? Ja ir, tad darīsim, ko Viņš ir pavēlējis.

Nometnes saimnieks L. Jaunzemis un komandants R. Kalnmals.

Ceturtdienas vakara svētbriķi māc. V. Kalniņš pakavējās pie domas, ka „Jēzus Kristus ir Glābējs”. Jēzus Kristus ir Glābējs šai materiālajā pasaulē. Viņš bija Glābējs mācekļiem satrakoto ūdeņu vidū. Viņš bija Glābējs velna apsēstajam. Šodien ir 19. augusts. Pirms diviem gadiem Rubiks rīkoja preses konferenci, lai izsludinātu vecās kārtības atgriešanos. Viņa plāni neizdevās, jo Jēzus Kristus ir bijis Glābējs mūsu tautai, Viņš ir tas, kas dod brīvību cietumniekiem. Jēzus Kristus nāk kā Glābējs arī mūsu garīgajās vajadzībās. Visi ir grēkojuši. Tuvojoties Jēzum, nožēlojot grēkus mēs tiekam no šī grēku smaguma atbrīvoti. Vakara svētbriķi vadīja māc. U. Ukstiņš. Dziedāja arī meitenų trio.

Piektdienas svētbriķi vadīja K. Augstroze, dziedāja kvartets. Māc. V. Kalniņa temats: „Jēzus Kristus ir kalps”. Jēzus Kristus ir nācis pasaulē, lai kalpotu. Kas Viņam deva kalpošanas spēku? Nepārtrauktā vienība ar Dievu lūgšanās. Mīlestība uz grēkā grimušo cilvēci. Arī mums, Viņam sekojot, ir tāpat jākalpo. Cilvēks gan parasti grib būt kungs, negrib būt par kalpu. Kalpošana Dievam un mūsu tuvākajiem lai kļūst par mūsu dzīves vadlīniju.

Karogu uzvilksana bija dienas ievads, to kārtoja, tāpat nolaišanu vakara stundā, nometnes komandants R. Kalnmals. Priecājamies šogad redzēt kuplāku nometnotāju skaitu kā 1992. gadā. Jāpiemin citiģie virtuves darboni A. Ukstiņš un E. Kivils, tāpat R. Jensens un citi palīgi. Mēs pat nogaršojām īstus brazīliešu ēdienus! Paldies! Nometnes

Nometnes pavāri: E. Kivēlis, E. Ukstiņš, galvenais nogaršotājs K. Augstroze, A. Ukstiņš un R. Jensens.

atbildīgais vadītājs bija K. Augstroze, administrators R. Augstroze, reģistrāte V. Tupīte, nometnes saimnieks L. Jaunzemis.

Vēl jāpiemin jaukie uguns kuri. Tik interesanta un asprātīga uguns kura programma, kā trešdien D. Bērziņas vadītā, ilgi nebija redzēta. Ceturdien saslīmušās M. Jaunzemes sakārtoto programmu vadīja B. Ukstiņa, piektdien pats nometnes vadītājs K. Augstroze. Un kur tad pēc uguns kuriem kantīne ar G. Ķera un palīgu gādātājiem desinām ar skābiem kāpostiem!...